

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
ชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อย

จัดทำโดย นางอารีภรณ์ อยู่ชั่วกัลป์

ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการ

สังกัด สำนักงานเขตจอมทอง

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๒
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. ชื่อเรื่อง การจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อย

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันโลกกำลังก้าวเข้าสู่สังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาพัฒนาให้การสืบค้นหาข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้ประชาชนผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจ แต่การจัดเก็บข้อมูลของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นยังไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ขาดระบบข้อมูลที่ดี ทำให้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นไม่ก้าวหน้าและพัฒนาเท่าที่ควรเป็น ระบบการจัดเก็บข้อมูลพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นงานที่สำคัญต่อการดำเนินงาน ถ้าพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นใดมีข้อมูลหรือรายการวัตถุพิพิธภัณฑ์จำนวนมาก แต่ระบบการจัดเก็บข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านบุคคล การใช้เวลา และความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งรวมไปถึงการจัดการและการให้บริการสังคม นับเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง

กรุงเทพมหานคร มีนโยบายการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างแหล่งรวบรวมมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาของชาวบ้านในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าของคนรุ่นหลัง ประกอบด้วย ข้าวของเครื่องใช้ อาหาร สมุนไพร หัตถกรรม ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น การแสดงถึงวิถีการดำเนินชีวิต การจัดนิทรรศการ อันเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนผู้สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้รับรู้ถึงเรื่องราวของมรดกทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า เป็นหน่วยงานในสังกัดฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางกอกน้อย อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยความร่วมมือของเจ้าอาวาสวัดสุทธาวาสสมาธิสภากรุงเทพมหานคร และชุมชนตรอกข้าวเม่า ที่เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของย่านนี้ จึงได้ร่วมมือกันพัฒนาพื้นที่เก็บของบริเวณชั้นล่างของศาลาการเปรียญให้เป็นสถานที่เก็บรวบรวมเรื่องราวและสิ่งของภายในท้องถิ่นจัดแสดงเป็นนิทรรศการ โดยการเชื่อมโยงกับข้อมูลประวัติศาสตร์มรดกทางวัฒนธรรมที่รวมทั้งแหล่งภูมิปัญญาวัฒนธรรมการทำอาหาร งานช่าง งานฝีมือ และเรื่องราวประวัติศาสตร์ท้องถิ่นหลากหลายมิติที่ถูกผนวกไว้ภายในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ หลักฐานทางวัฒนธรรมต่างๆ ที่มีเพิ่มเข้ามาภายในพิพิธภัณฑ์มีเป็นจำนวนมาก และผู้บริจาคมีความต้องการให้จัดแสดงข้าวของที่ตนเองบริจาค ผู้ดูแลหรืออาสาสมัคร จึงต้องดำเนินการจัดให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่เนื่องจากวัตถุ สิ่งของ และสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่ามีเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ยังไม่มีการรวบรวม จัดทำฐานข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ ยกต่อการสืบค้น ซึ่งฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม ในฐานะส่วนราชการหนึ่งที่มีภารกิจด้านหนึ่งในการอนุรักษ์ส่งเสริม เผยแพร่ พื้นฟู บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น จึงได้ริเริ่มจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อย เพื่อรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบ แยกประเภท หมวดหมู่ ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการสืบค้น และจัดแสดง ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งการจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อยนี้ถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนารุงเทพมหานครตามแผนพัฒนา

กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ด้านที่ ๓ มหานครสำหรับทุกคน มิติที่ ๓.๔ สังคมพหุวัฒนธรรม เป้าหมายที่ ๓.๔.๑ คนกรุงเทพฯ ที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุขและปรองดอง เป้าประสงค์ที่ ๓.๔.๑.๑ สร้างเนื้อหาความรู้ด้านพหุวัฒนธรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มาตรการ พัฒนาปรับปรุงเนื้อหาความรู้ท้องถิ่นในแหล่งเรียนรู้ด้านพหุวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่ารวมถึงประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต และข้อมูลเรื่องราวประวัติศาสตร์ในพื้นที่เขตบางกอกน้อย

๓.๒ เพื่อให้เจ้าหน้าที่และประชาชนผู้สนใจสามารถใช้งานข้อมูลร่วมกันได้และเชื่อมโยงฐานข้อมูลโดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตผ่านช่องทางเว็บไซต์ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย

๓.๓ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักเรียน นักศึกษา คนในชุมชน และประชาชนทั่วไป รวมถึงนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๔. เป้าหมาย

๔.๑ จัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า โดยจัดทำเป็นตารางข้อมูลแยกประเภทเป็นหมวดหมู่ ระบุที่มาให้ชัดเจนและครบถ้วนด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ดำเนินการเฉพาะวัตถุที่ได้รับบริจาคช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ ให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๒

๔.๒ สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ โดยไม่ต้องสืบค้นจากแฟ้มเอกสาร

๔.๓ จำนวนผู้มาใช้บริการศึกษาเรียนรู้ในพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นฯ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คนต่อวัน

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานฯ

๕.๑ นิยามความหมาย

ความหมายของพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น ความหมายของพิพิธภัณฑสถานนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านขยายความคำว่า พิพิธภัณฑสถานไว้หลายความหมาย หลายแง่คิดด้วยกัน เพื่อให้ได้คำนิยามและความหมายตลอดจนแนวคิดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานอย่างชัดเจน ดังนั้นขอนำเสนอต่อไปนี้

พิพิธภัณฑสถาน หมายถึง พิพิธภัณฑสถานที่เกิดขึ้นจากคนในท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น ใช้ของในท้องถิ่น และกำลังทรัพย์ของท้องถิ่น เป็นคลังสะสมภูมิปัญญาที่บรรพชนได้สร้างสรรค์ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา โดยมีเป้าหมายให้คนในท้องถิ่นได้รู้จักตัวเองเป็นสำคัญ (ศรีศักดิ์ วัลลิโภดม, ๒๕๔๐: ๖)

พิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของพิพิธภัณฑสถานไทย โดยก่อตั้งขึ้นในหลายลักษณะ เช่น พิพิธภัณฑสถานวัด ที่เกิดขึ้นจากพระภิกษุผู้สนใจเก็บรวบรวมสิ่งของเครื่องใช้ที่ตกทอดมาในวัดแล้วจัดตั้งขึ้นเป็นพิพิธภัณฑสถาน มีการสะสมเพิ่มเติมโดยการแสวงหาหรือรับบริจาคจากญาติโยมที่ศรัทธา การสนับสนุนส่วนมากมาในรูปของการบริจาคเงินและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พิพิธภัณฑสถานจากผู้มีจิตศรัทธา พิพิธภัณฑสถานชาวบ้าน เกิดจากนักสะสมที่เก็บรวบรวมสิ่งของที่ตนเอง

สนใจเพื่อตอบสนองความอยากรู้ของตนเอง แล้วขยายเป็นพิพิธภัณฑ์สถานตามกำลังกายและกำลังทรัพย์ของตนเอง นอกจากนั้นแล้วพิพิธภัณฑ์สถานท้องถิ่นยังเกิดจากกลุ่มชาวบ้านที่รวบรวมข้าวของเครื่องใช้พื้นบ้านที่กำลังจะสูญหายมาจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์สถานเพื่อให้คนในท้องถิ่นได้เข้าใจและภูมิใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรมของตนเอง และเผยแพร่วัฒนธรรมของตนให้คนต่างถิ่นได้เรียนรู้โดยสิ่งของในพิพิธภัณฑ์สถานพื้นบ้านอาจเป็นของเฉพาะประเภทหรือหลากหลายประเภทที่สะท้อนคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีพิพิธภัณฑ์สถานท้องถิ่นหลายแห่งได้เก็บรักษาของที่มีคุณค่ามากทางด้านโบราณคดีและประวัติศาสตร์ไว้ด้วยเช่นกัน (ประภัสสร โพธิ์ศรีทอง, ๒๕๔๙: ๔๘-๕๕)

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นมีชื่อเรียกแตกต่างกันหลายชื่อ เช่น พิพิธภัณฑ์ชุมชน พิพิธภัณฑ์ชาวบ้าน พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน หรือพิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาโดยเงื่อนไขสำคัญของการเกิดพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเกิดจากเงื่อนไขสำคัญหลายประการ ได้แก่

๑) นโยบายของรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อกระจายอำนาจจากส่วนกลางออกสู่ท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้คนในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของรากเหง้าและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง ซึ่งก่อให้เกิดความภูมิใจในอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น และเพื่อส่งเสริมนโยบายการสร้างงานและอาชีพให้กับชุมชนผ่านการท่องเที่ยว

๒) ความต้องการของคนในท้องถิ่นที่ต้องการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตนที่กำลังจะสูญหายไป (ปรีดา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล, ๒๕๔๘: ๑๐)

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น มิใช่เรื่องของอาคารสถานที่และบรรดาโบราณวัตถุแต่เพียงอย่างเดียว หากต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาทั้งในด้านประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม และชีวิตวัฒนธรรมของผู้คนที่อยู่ตามชุมชนต่างๆ ในพื้นที่หรือท้องถิ่นเดียวกัน ทั้งนี้เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์สังคมและชีวิตวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่นจะเป็นตัวตั้งหรือเป็นสิ่งที่กำหนดว่าจะนำโบราณวัตถุชนิดใดมาแสดงทิศทางการหว่านเชื้อในการแสดงและเป็นสิ่งที่แสดงลักษณะเฉพาะที่มักเรียกว่า “เอกลักษณ์ท้องถิ่น” ซึ่งสิ่งนี้จะนำไปสู่การแลเห็นความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม (ปณิตา สรรวาสี, ๒๕๔๙: ๔)

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นสิ่งสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ศิลปวัตถุที่นำมาแสดงเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น โดยผู้คนในชุมชนเป็นเจ้าของพิพิธภัณฑ์ร่วมกันดูแลรักษาพร้อมกับการเป็นมรดกเทศก่นำมาชมสำหรับคนต่างถิ่นที่มีโอกาสเข้ามาเยี่ยมชมและสิ่งที่นำมาแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ มีความสัมพันธ์ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สังคม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน (ประสิทธิ์ รัตนมณี, ๒๕๕๐: ๕๐)

จากความหมายของพิพิธภัณฑ์ดังที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจัดเป็นประเภทหนึ่งของพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น พิพิธภัณฑ์ชุมชน พิพิธภัณฑ์ชาวบ้าน พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน หรือพิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยา ซึ่งเป็นที่รวบรวมเรื่องราวและจัดแสดงทรัพยากรโบราณคดี โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ วัตถุทางวัฒนธรรม ความเป็นมาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ที่แสดงถึงในอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้คนในท้องถิ่นได้เข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของตนเอง เพื่อสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน และมีการเผยแพร่ให้คนต่างถิ่นได้เรียนรู้

วัตถุพิพิธภัณฑ์ หมายถึง วัตถุใดๆ อันเป็นหลักฐานแห่งวัฒนธรรม ปัญญา และ ประดิษฐกรรมของมนุษย์ที่เก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑ์

ฐานข้อมูล หมายถึง กลุ่มของข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กัน นำมาเก็บรวบรวมเข้าไว้ด้วยกันอย่างมีระบบและข้อมูลที่ประกอบกันเป็นฐานข้อมูลนั้น ต้องตรงตามวัตถุประสงค์การใช้งานขององค์กรด้วยเช่นกัน

๕.๒ การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของหน่วยงานด้วย SWOT Analysis เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะศึกษาหาสาเหตุเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีระบบ เพื่อให้ทราบสถานการณ์ปัจจุบันและนำไปวิเคราะห์กำหนดทิศทางในอนาคตของหน่วยงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

๕.๒.๑ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และกลยุทธ์ก่อนหน้าด้วย ได้แก่

จุดแข็งขององค์กรหรือข้อได้เปรียบ (Strength : S) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กร ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

จุดอ่อนขององค์กรหรือข้อเสียเปรียบ (Weakness : W) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั้นๆ ว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

๕.๒.๒ การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร

การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางการเมือง และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีได้แก่

โอกาส (Opportunities : O) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กร ข้อจำกัด ความไม่พร้อม รวมทั้งประเด็นปัญหาและความต้องการในพื้นที่เป็นอย่างไร

อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยคุกคามการดำเนินงานขององค์กร (Threats : T) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาค ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระแทกดังกล่าวได้

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน(Weakness)
๑. พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นมีงบประมาณสนับสนุน เนื่องจากเป็นหน่วยงานในสังกัดฝ่ายพัฒนา ชุมชนและสวัสดิการสังคม ๒. การจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์มีความ น่าสนใจ บ่งบอกถึงอารยธรรมวิถีชีวิตดั้งเดิมที่ งดงามและน่าศึกษา ๓. อาสาสมัครพิพิธภัณฑ์เป็นปราชญ์ชาวบ้านมี ความรู้ความเข้าใจเรื่องราวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมเป็นอย่างดี	๑. พื้นที่จัดแสดงคับแคบ เนื่องจากมีผู้บริจาค สิ่งของเพื่อจัดแสดงจำนวนมาก ๒. ที่จอดรถไม่เพียงพอสำหรับผู้มาเยี่ยมชม ๓. วัสดุ อุปกรณ์ ขำรุดเสียหาย ไม่สามารถ ซ่อมแซมได้อย่างทันท่วงที ๔. ขาดอัตรากำลังอาสาสมัครพิพิธภัณฑ์จำนวน ๑ ตำแหน่ง เนื่องจากสิ่งของที่จัดแสดงมีคุณค่า และราคาสูง ต้องพิจารณาคัดเลือกอย่าง รอบคอบ ๕. การจัดเก็บข้อมูลไม่เรียบร้อย ยากต่อการ สืบค้น

ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
๑. พื้นที่เขตบางกอกน้อยมีเรื่องราว ประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ ๒. คนในชุมชนมีความรักและหวงแหนในพื้นที่ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ๓. มีหน่วยงานภายนอกให้การสนับสนุน ๔. มีเครือข่ายที่เข้มแข็ง	๑. ค่าตอบแทนอาสาสมัครพิพิธภัณฑ์น้อย ทำให้ไม่มีผู้เต็มใจเข้ามาช่วยงาน ๒. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ทำให้มีผู้คาดหวังการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวก แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามความ ต้องการ

๕.๔ แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ อมร รักษาสัตย์ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ฉัตรชัย คงสุข ๒๕๓๕, ๒๓) กล่าวว่าความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นมาตรอีกอย่างหนึ่งที่ใช้วัดประสิทธิภาพของการบริการได้ เพราะการจัดบริการของรัฐนั้นมีใช้สักแต่ทำให้เสร็จไป แต่หมายถึงการให้บริการอย่างดีเป็นที่พอใจของประชาชน

ปรัชญา เวสารัชช์ (๒๕๒๖, ๒๕๑) กล่าวว่า การให้บริการของรัฐนั้น จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

๑. การให้บริการที่เป็นที่พึงพอใจแก่สมาชิกสังคม ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่วัดได้ยาก หรือให้คำจำกัดความยาก แต่อาจกล่าวได้อย่างกว้างๆ ถึงองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ คือ

๑.๑ ให้บริการเท่ากันแก่สมาชิกสังคม

๑.๒ ให้บริการในเวลาที่เหมาะสม เช่น บริการดับเพลิง บริการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
น้ำท่วม

๑.๓ ให้คำนึงถึงปริมาณความมากน้อย คือ ให้บริการไม่มากหรือน้อยเกินไป

๑.๔ ให้บริการโดยมีการปรับปรุงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ

๒. การให้บริการโดยมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เป็นค่านิยมพื้นฐานสำหรับการบริหารราชการในสังคมประชาธิปไตย ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ภายใต้การขึ้นำทางการเมืองจากตัวแทนของประชาชน และต้องสามารถให้บริการที่มีลักษณะสนองตอบต่อมติมหาชน ต้องมีความยืดหยุ่นที่จะปรับเปลี่ยนลักษณะงาน หรือการให้บริการที่สามารถสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด

เจ็ดศักดิ์ ชีวะก้องเกียรติ (๒๕๓๔, ๓๒) กล่าวว่า การให้บริการสาธารณะต่างๆ นั้น ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งบ่งชี้ได้ว่าบริการสาธารณะดังกล่าว ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะนี้ มีนักวิชาการบางท่านได้ให้ความหมายไว้ ได้แก่ ไมเคิล อาร์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ (Michael R. Fitzgerald) โรเบิร์ต เอฟ ดูแรนท์ (Robert F. Durant) จอห์น ดี มิลเลท (John D. Millet) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะ (Public Service Satisfaction) ว่าเป็นการประเมินผลมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับเป็นเกณฑ์ (Criteria) ซึ่งแต่ละบุคคลตั้งไว้ รวมทั้งการตัดสิน (Judgement) ของบุคคลโดยการประเมินผล สามารถแบ่งออกได้ ๒ ด้าน คือ

๑. ด้านอัตวิสัย ซึ่งเกิดจากการรับรู้การส่งมอบบริการ

๒. ด้านวัตถุวิสัย ซึ่งเกิดจากการได้รับปริมาณและคุณภาพของบริการ

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ ดังกล่าว พอที่จะสรุปได้ว่าการให้บริการสาธารณะต้องจัดให้อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน เข้าถึงบริการได้โดยง่ายตลอดจนเป็นการบริการที่ผู้ขอรับบริการมีความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อขอรับบริการ กล่าวคือ มีขั้นตอนที่ไม่สลับ ซับซ้อน มีความพอเพียงในการให้บริการและเข้าถึงแหล่งบริการอย่างสะดวก

ประสิทธิภาพของการให้บริการ ซึ่งจะเป็นตัววัดประสิทธิภาพและหรือคุณภาพของบริการก็คือ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีความรู้สึกที่ดีต่อการให้บริการอันเป็นความรู้สึกเชิงบวก ความรู้สึกพึงพอใจดังกล่าว เป็นความรู้สึกที่มีภูมิหลังจากอัตวิสัยของตัวบุคคลและวัตถุวิสัยที่มากระทบ อย่างไรก็ตามแม้ว่าความพึงพอใจจะเกี่ยวพันกับทัศนคติ แต่ก็สามารถที่จะวัดได้

ด้วยเหตุนี้ องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการรับบริการ จึงมีความสำคัญที่หน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะต้องให้ความสนใจ ทั้งนี้เพื่อค้นหามูลเหตุแห่งความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจที่จะนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๕.๕ แนวคิดเกี่ยวกับหลักการ PDCA คือ วงจรที่พัฒนามาจากวงจรที่คิดค้นโดย วอลเตอร์ ชิวฮาร์ต (Walter Shewhart) ผู้บุกเบิกการใช้สถิติสำหรับวงการอุตสาหกรรมและต่อมาวงจรนี้เริ่มเป็นที่รู้จักกันมากขึ้น เมื่อเอดวาร์ด เดมมิง (W. Edwards Deming) ประมาจารย์ด้านการบริหาร

คุณภาพเผยแพร่ให้เป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการทำงาน และช่วยค้นหาปัญหาอุปสรรคในแต่ละขั้นตอน วงจรนี้เป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อว่า “วงจรเดมมิง” มี ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ P = Plan คือ การวางแผน รวมถึงการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน วิธีและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายของกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ ๒ D = Do คือ การดำเนินงานตามแผนหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่วางไว้ อย่างมีระบบและต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ ๓ C = Check คือ การตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนด และติดตามความก้าวหน้าเพื่อประเมินปัญหาเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ ๔ A = Action คือ การดำเนินงานให้เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้นซึ่งต้องเป็นไปตามแผนและวัตถุประสงค์ของกระบวนการ หรือมีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติงานครั้งต่อไป ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้น การดำเนินกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบให้ครบวงจรอย่างต่อเนื่องหมุนเวียนเรื่อยๆ จะส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

จากความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานฯ ข้างต้น สรุปได้ว่า ประชาชนผู้มารับบริการมีความต้องการและคาดหวังที่จะได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ ควรนำจุดแข็งและโอกาสที่มีอยู่มาวางแผนการให้บริการในเชิงรุก ส่วนจุดอ่อนและอุปสรรคควรนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งการให้บริการที่ดีที่สุดคือการบริการที่ทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด ทำให้เกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นที่มาใช้บริการก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรต่อไป

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อย โดยสำรวจจำนวนวัตถุแต่ละประเภท จำแนกเป็นหมวดหมู่ ตามปีที่ได้รับบริจาค และนำเข้าข้อมูลในคอมพิวเตอร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒												ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
๑. <u>ชั้นวางแผน</u> ๑.๑ กำหนด ขอบเขต การจัดทำข้อมูลวัตถุประสงค์ของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า โดยกำหนดช่วงปีที่ได้รับบริจาค ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	↔												ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	
๑.๒ <u>สำรวจ วิเคราะห์ข้อมูล</u> ความจำเป็นในการดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลวัตถุประสงค์ของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า โดยจำแนกเป็นหมวดหมู่ ชนิด ปีที่ได้รับบริจาค ฯลฯ นำเสนอผู้บริหารเห็นชอบเพื่อดำเนินการต่อไป	↔												ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	
๒. <u>ชั้นเตรียมการ</u> ๒.๑ จัดทำคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลวัตถุประสงค์ของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นฯ		↔											ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	
๒.๒ <u>ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงาน และดำเนินการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ</u>		↔											ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	

การดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒												ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
๓. ขั้นตอนการ ๓.๑ จัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ ท้องถิ่นฯ โดยสำรวจจำนวนวัตถุแต่ละ ประเภท จำแนกเป็นหมวดหมู่ ตามปีที่ได้รับ บริจาค โดยมีรายละเอียดดังนี้ -ภาพถ่ายวัตถุให้เห็นรูปทรงที่ชัดเจน -วัดขนาดของวัตถุแต่ละชิ้น -กำหนดเลขของวัตถุแต่ละชิ้น -รวบรวมที่มาและประวัติของวัตถุแต่ละชิ้น													ฝ่ายพัฒนาชุมชนและ สวัสดิการสังคม	
๓.๒ นำข้อมูลต่างๆ ของวัตถุแต่ละชิ้นลงใน ระบบคอมพิวเตอร์ โดยแยกข้อมูลของวัตถุ ต่างๆ ตามหมวดหมู่ของพื้นที่จัดแสดงใน พิพิธภัณฑท้องถิ่น													ฝ่ายพัฒนาชุมชนและ สวัสดิการสังคม	
๓.๓ ประสานฝ่ายปกครองรวบรวม ฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑท้องถิ่นฯ และ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ พิพิธภัณฑท้องถิ่นฯ นำลงเว็บไซต์ของ สำนักงานเขต เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์													ฝ่ายพัฒนาชุมชนและ สวัสดิการสังคม ฝ่ายปกครอง	

การดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒												ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
๔. ขึ้นประเมินผล ๔.๑ ประเมินผลโดยตรวจสอบจาก ฐานข้อมูลวัตถุของพิพธิ์ภณท์ในระบบ คอมพิวเตอร์ และทดสอบการสืบค้นข้อมูล จากเว็บไซต์ของสำนักงานเขต											↔		ฝ่ายพัฒนาชุมชนและ สวัสดิการสังคม	
๔.๒ รายงานผลการดำเนินงานให้ผู้บริหาร ทราบ												↔	ฝ่ายพัฒนาชุมชนและ สวัสดิการสังคม	

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

กำหนดดำเนินการระหว่างเดือน ตุลาคม ๒๕๖๑ – เดือนกันยายน ๒๕๖๒

๘. งบประมาณ

ไม่ใช้งบประมาณในการดำเนินการ

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับผลผลิต (Output) และหรือตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome)

๙.๒ วิธีการและเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลความสำเร็จ

ตามตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดความสำเร็จ

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
๑. เพื่อจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า รวมถึงประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต และข้อมูลประวัติศาสตร์ในพื้นที่เขตบางกอกน้อย	๑. จัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า โดยจัดทำเป็นตารางข้อมูลแยกประเภทเป็นหมวดหมู่ ระบุที่มาให้ชัดเจนและครบถ้วนด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ดำเนินการเฉพาะวัตถุที่ได้รับบริจาคในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ ให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๒	สามารถดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า ที่ได้รับบริจาคในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ ให้แล้วเสร็จคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐	ตรวจสอบจากฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่าในระบบคอมพิวเตอร์
๒. เพื่อให้เจ้าหน้าที่และประชาชนผู้สนใจสามารถใช้ฐานข้อมูลร่วมกันได้และเชื่อมโยงฐานข้อมูลโดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตผ่านช่องทางเว็บไซต์ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย	๒. สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ โดยไม่ต้องสืบค้นจากแฟ้มเอกสาร	สามารถสืบค้นข้อมูลที่ต้องการได้จากฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นภายในเวลาไม่เกิน ๕ นาที	ทดสอบการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลวัตถุของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นหรือเว็บไซต์ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย

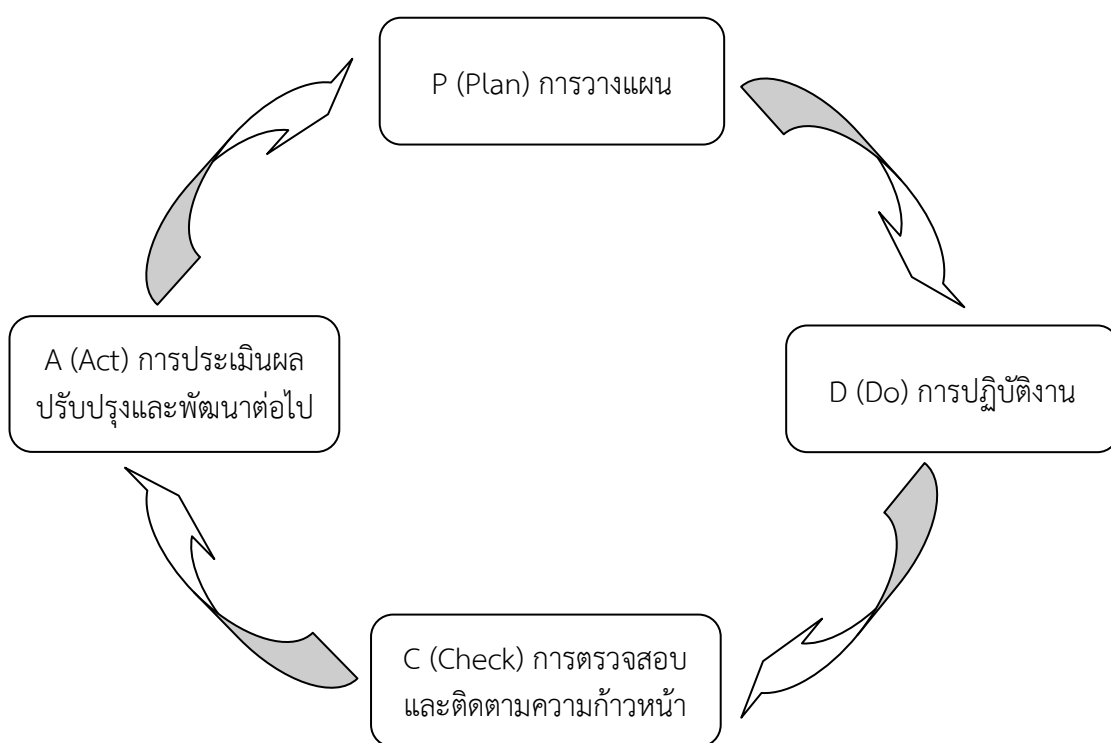
วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
๓. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของนักเรียน นักศึกษา คนในชุมชน และประชาชนทั่วไป รวมถึงนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ	๓. จำนวนผู้มาใช้บริการศึกษาเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คนต่อเดือน	จำนวนผู้มาใช้บริการศึกษาเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คนต่อเดือน	ตรวจสอบจากรายงานผู้เข้าใช้บริการ ประจำเดือน

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑. เห็นควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนครบจำนวนวัตถุที่มีอยู่ในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
๒. เผยแพร่วิธีการดำเนินการให้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นอื่นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
๓. ศึกษากระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ที่เป็นสากลเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นมีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น
๔. ควรมีโครงการให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตนำนักเรียนมาศึกษาเรียนรู้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในพื้นที่ของตนเองเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของท้องถิ่นนั้นๆ
๕. ควรนำประโยชน์จากฐานข้อมูลไปต่อยอดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของพื้นที่เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ภาคผนวก

วงจรเดมมิ่ง (หลักทฤษฎี PDCA : Plan-Do-Check-Act)

ภารกิจงานของฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการพัฒนาชุมชน ทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม อนามัย และคุณภาพชีวิต เช่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างศักยภาพของผู้นำชุมชน องค์การชุมชนและเครือข่ายชุมชน การพัฒนาสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย การจัดให้มีองค์กรประชาชนในรูปแบบคณะกรรมการชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนและจัดตั้งสหกรณ์ชุมชน การประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อจัดหาที่อยู่ชั่วคราว การส่งเสริมอาชีพ การจัดหาแหล่งจำหน่ายผลผลิต การดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์ฝึกอาชีพ การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการบริหารเงินออมครอบครัว การดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติด การสงเคราะห์สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสพภัย การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็ก การควบคุมดูแลการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์ ศูนย์เยาวชน ห้องสมุด บ้านหนังสือ ศูนย์กีฬาและลานกีฬา การดำเนินการเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ การให้บริการ และจัดกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี กีฬา ห้องสมุด ฯลฯ งานสภาเด็กและเยาวชน การอนุรักษ์ส่งเสริม เผยแพร่ ฟื้นฟู บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น งานสภาวัฒนธรรม งานพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การสนับสนุนและประสานงานการดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายด้านวัฒนธรรม นันทนาการและการท่องเที่ยว การให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการทางการเกษตรและสภาพแวดล้อมเพื่อการเกษตร การดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรและหน้าที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อย

พิพิธภัณฑ์ชุมชนตรอกข้าวเม่า เขตบางกอกน้อย มีการจัดแสดงแบ่งเป็นโซนที่มีเรื่องราวต่างๆ เช่น อาชีพ เครื่องใช้บ้านช่าง เครื่องครัว สังคมบ้านข้าวเม่า ร้านของชำ ภาพเก่าเล่าเรื่อง บุคคล ตัวอย่างในพื้นที่ ประวัติวัดสุทธาวาสซึ่งเป็นวัดประจำชุมชน ของเล่น ฯลฯ ซึ่งสิ่งของที่นำมาจัดแสดงส่วนใหญ่คนในชุมชนนำมาบริจาคเพื่อต้องการให้จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้

